

6^e INTERNATIONALE

27-28-29-30 MEI '76

PROGRAMMA F. 1,-

GEORGE PROBERT AND HIS HAPPY RIFF MACHINE

**DONDER
DAG 27 MEI**

George Probert is een van de grote mannen van de San Francisco jazz, al is hij geboren en getogen in Los Angeles. Op veel concerten aan de 'West Coast' is hij een van de veelgeziene en altijd welkome gasten. Zijn muzikaliteit gaat ver uit boven het 'happy music' idioom van de San Francisco jazz, maar hij voelt zich erin als een vis in het water. Vooral werd George beroemd als lid van 'The Firehouse Five plus Two' waar hij de stersolist was op sopraansax. Maar als beginnend musicus had de 'grote' Kid Ory hem ontdekt en vroeg hem voor zijn orkest, waar de jonge George het vak leerde van oude veteranen als Buck Clayton, Ed Garland (de oudste nog levende jazz-musicus! vorig jaar op het OSJF) en Edward 'Kid' Ory himself! Daarna ging George over naar de band van Bob Scobey, die aan de top van de roem stond in 1952/53. In 1955 werd George 'musical director' bij de Walt Disney Studio's en hij was verantwoordelijk voor veel muziek bij de diverse films van deze 'droomfabriek', uit het 'droomparadijs' Hollywood!

Zo kwam hij ook in de roemruchte Firehouse Five, het in 1949 opgerichte orkest van Ward Kimball, dat uitsluitend uit employé's van de Disney Studio's bestond.

George speelde en leidde verder ook diverse orkesten, o.a. de fameuze 'Once or Twice' band en maakte diverse radio-commercials met session musici. Ook maakte hij platen met Mainstream-musici, waaruit blijkt dat hij zich niet beperkt tot de zeer-oude jazz. In 1974 kwam George voor het eerst naar Europa en naar het Bredase jazz festival, en vorig jaar was hij opnieuw van de partij. Beide tournees hebben een plaat voortgebracht, in 1974 met het Mainstream Quartet van Willy Donní uit België en in 1975 met de Bredase Scat Cats.

Dit jaar is George niet alleen naar Breda gekomen, maar heeft hij enige vrienden meegebracht, met wie hij al jarenlang samspeelt in diverse bands en op jamsessions in en om Los Angeles. Het zijn: Jim Goodwin cornet (een van de beste jazz-blazers uit het Bay City gebied. Hij werkte jarenlang met the Castle Jazzband en speelde bij o.a. Turk Murphy en Max Collie). John Smith sopraansax, alto sax, klarinet (een van de z.g. 'leerlingen' van George Probert. John viel vaak in voor George als deze niet kon spelen met de Firehouse Five. Op de LP 'Firehouse Five plus Two Twenty Years Later' speelt hij samen met George op de High Society track). Burt Noah tenor sax (hij speelde in de jaren veertig met de band van Jack Teagarden, later bij Bob Scobey en Eddie Condon). Norvin Armstrong piano (een van de beste oude-stijl-jazz pianisten uit Los Angeles, speelt al jarenlang met George samen). Mike Fay bas (speelt in diverse lokale jazzbands

**DONDER
DAG 27 MEI**

in Los Angeles en vanaf 1968 bij George in de Once or Twice band). John Bishop gitaar (speelt ritme gitaar in de traditie van Oscar Aléman, echter zonder solo's te geven, is een van de jongste van de groep). Gitarist John Knox: 'n geweldig virtuoos.

Het geheel heeft de naam gekregen van 'George Probert and his Happy Riff Machine' en het is zeker dat deze combinatie een swingende Hot Music produceert, even hilarious als de leider zelf! George Probert speelt uiteindelijk een thuis-wedstrijd in het voor hem zo verre Breda, want met deze groep mensen is hij thuis met zijn vertrouwde muziek!

DEJAN'S OLYMPIA BRASS BAND UIT NEW ORLEANS

Dit jaar voor het eerst een echte authentieke Brass band uit het Mekka van de jazz: New Orleans. Een orkest dat al vaker Europa heeft bereisd als 'goodwill orchestra' bij het bezoek van de Gouverneur van Louisiana in 1967 aan diverse Europese landen (o.a. Nederland). Leider Harold Dejan werd op 4 februari 1909 geboren te New Orleans en hij leidde diverse rhythm and blues groepen gedurende de veertiger jaren. In de vijftiger jaren kwam hij terecht bij de Young Tuxedo Brass Band en hij voelde zich geheel thuis met de muziek van zijn geboortestad. Samen met Milton Battiste richtte hij in

HOT AND HILARIOUS NIGHT

**DONDER
DAG 27 MEI**

Deze oude stijl jazz avond zal geheel worden verzorgd door buitenlandse orkesten.

Harry Strutters' Hot Rhythm Orchestra (Engeland)
High Society Jazz Band (Frankrijk)
George Probert and his Happy Riff Machine (Amerika)
Dejan's Olympia Brass Band (Amerika)
Portena Jazz Band (Argentinië).

De presentatie zal verzorgd worden door Piet Daalhuisen en Cees Schrama.

In het bestaan van het festival heeft de donderdagavond steeds het karakter gehad van een luisteravond.

Komponisten en stijlen werden belicht en namens als: Ban Webster, Metropool orkest, Harbour Jazzband, New Mc.Kinney's Cotton Pickers en Legends of Jazz liggen nog vers in het geheugen. Dit jaar worden de aspecten 'Hot' en 'Hilarious' belicht.

'Hot' behoeft geen toelichting en 'Hilarious' ligt helemaal in de lijn van de Bredase jazz traditie.

HARRY STRUTTERS' HOT RHYTHM ORCHESTRA

Slechts één doel staat hen voor ogen: het vermaken van 't publiek door het spelen van oude stijl jazz, gekoppeld aan een komisch optreden. 'Soms doen wij zo maf, dat we niet eens meer kunnen spelen' aldus banjo-ist Maurice Dennis. Ook tijdens hun muzikale duet loopt het wel eens uit de hand. Wanneer zij de zaal ook nog mee weten te krijgen, wordt het zeker een 'hilarious' optreden. Misschien maken ze op u wel 'n chaotische indruk, maar

het tegenovergestelde is waar. Pure muzikale kwaliteiten zorgen ervoor dat deze Engelse formatie zich muzikale geintjes kan permiteren, want daar is klasse voor nodig. Michael Etherington (cornet, theepot, zang), Brian Hills (klarinet, alt, tenor), Chris Mac Donald (klarinet, alt, tenor, bariton, piano), Maurice Dennis (banjo, fluit, illusionist), George Flett (tuba, slecht colbert), John 'E' Muxlow (drums, dromer) zorgen voor die klasse!

**DONDER
DAG 27 MEI**

THE HIGH SOCIETY JAZZ BAND

Zelfs voor de langzamerhand verweerde Breda-Festival bezoekers belooft het eerste optreden in Nederland van de High Society Jazz Band uit Parijs een muzikale ervaring van de eerste orde te worden. Dit orkest legt zich als een der weinigen toe op de stijl van de veelgeroemde en ook veelverguisde Original Dixieland Jazz Band, het ensemble dat rond 1917 de jazz van New Orleans naar het noorden bracht, en via vele grammofoonplaten over de gehele wereld bekend maakte. Bij de uiteindelijke opheffing van de ODJB in 1938 leek ook de wervelende, overluidende, sterk rhythmische maar immer aantrekkelijke vorm van jazz zoals Nick LaRocca en de zijnen hem speelden uitgestorven. En daar verschijnt dan ruim vijfendertig jaar later een orkest dat welhaast een regelrechte reïncarnatie lijkt van de ODJB: de High Society Jazz Band. Hetzelfde élan, hetzelfde bruisende enthousiasme, dezelfde 'recht-voor-zijn-raap'-stijl, dezelfde repertoire-opbouw (jazz-klassiekers afgewisseld met standaardnummers en walsen). Ondanks de duidelijke lijnen tussen ODJB en HSJB echter geen al te slaafse navolging, de erfenis van de ODJB wordt naar eigen ideeën verwerkt en vertolkt, op een manier die ervoor zorgen zal dat de High Society Jazz Band een der toppers gaat worden van dit Festival.

Bezetting: Pierre Atlan, klarinet-zang-leider; Pierre Merlin, cornet; Daniel Barda, trombone; Martine Morel, piano; Daniel Yzerman, sousafoon; Teddy Hocquemiller, drums.

**DONDER
DAG 27 MEI**

1960 de 'Young Olympia Brass Band' op, die de traditie voortzet van de legendarische 'Olympia' van het begin van deze eeuw. Harold Dejan wist overigens drie oude veteranen van deze 'eerste' Olympia Brass Band op te sporen en ze weer in zijn orkest te laten spelen.

1960 de 'Young Olympia Brass Band' op, die de traditie orkest op tournee nemen vanwege reiskosten, en maakt hij zijn tournee met een selectie van 6 tot 8 man uit zijn uit 14 musici bestaande 'Olympia Brass Band'.

In 1967 was deze selectie b.v.:

Harold Dejan (alto sax), Emanuel Paul (tenorsax), Andrew Anderson en Milton Battiste (trompet), Paul Crawford (trombone), Andrew Jefferson (snaartrom), Henry 'Booker T' Glass (bassdrum), Wilbert 'Bird' Tilman (sousaphoon).

Brassband muziek is de bakermat van alle jazz. Het was de muziek voor op straat, voor alle gelegenheden, van bruiloft tot begrafenis. Juist de begrafenis traditie is zéér belangrijk. Op weg naar het kerkhof loopt het orkest voorop uitsluitend 'Dirges' (langzame psalmen) spelend. En als de dominee 'as tot as en stof tot stof' heeft gezegd marcheert men af in 6/8ste maat. En eenmaal buiten het kerkhof breekt het los, het mars-ritme wordt Swing, en de begrafenisgasten ontdekken dat de overledene eigenlijk er nu in de hemel beter af is. En dan trekt een swingende groep door New Orleans, van kroeg tot kroeg, om uiteindelijk in de 'French Quarters' uiteen te gaan. 'Jazz is alive and well!' zei Louis Armstrong toen hij in 1959 zijn geboortestad New Orleans bezocht en zo'n 'off cemetery group' zag en hoorde!!

PORTENA JAZZBAND

De oud-gedienden onder de Festivalgangers weten dat reeds vanaf het eerste festival het een droomwens was van de organisatie om ooit nog eens de Portena Jazzband naar Breda te halen, afgaande op de enkele platen die onder de jazzliefhebbers circuleerden. Vorig jaar werd die wens dan werkelijkheid, en maakte de Portena zijn Europees debuut tijdens het nachtconcert van de Bredase jazzmarathon. En u herinnert zich nog het resultaat: 3500 bezoekers in opperste extase, een kennismaking met ongetwijfeld het beste oude stijl jazz orkest van dit moment. Technische perfectie in instrumentbeheersing en

**DONDER
DAG 27 MEI**

samenspel, gepaard aan ongelooflijke improvisatiemogelijkheden van een zeldzame stijlvastheid, dat alles verpakt in uitstekende arrangementen en in een grote orkestdiscipline. Het kon dan ook niet anders of dit orkest, top of the bill van de huidige jazzrevival, moest en zou dit jaar weer komen. Argentinië heeft na de tango zijn tweede wereldveroverend nationaal produkt: de Portena Jazzband, en het wordt geïmporteerd via Breda, la ciudad más ardiente del Sur. Bezetting: Martin Müller, cornet-leider; Jose Canci, cornet; Alfredo Espinoza, alt-klarinet-sopraan; Giancarlo Moruzzi, tenor-klarinet; Hector Bellini, alt-klarinet; Jose Mazzanti, sopraan-bariton; Fernando Cortinez, ventieltrombone; Luis Terreit, trombone; Ignacio Romero, piano; Raul Cortinez, banjo; Carlos Balmaceda, tuba; Norberto Mendez, drums-wasbord.

STEEN CHRISTENSEN

Deze ragtime pianist is afkomstig uit Helsingör (Denemarken). Hij zal tijdens de festivaldagen op diverse plaatsen muzikaal aanwezig zijn.

GROTE DANK VERSCHULDIGD AAN

de sponsoren:
Algemene Bank
Nederland N.V.
Optiek Arnold Breda
C & A Breda
Keser Uitzendgroep
Skol Brouwerijen N.V.
Muziekhandel Spronk Breda
Uitgeversmaatschappij De Stem B.V.

en:
Vereniging Commissie Binnenstad Breda
Brabantse Buurtspoorwegen- en Autobusdiensten B.B.A. N.V.
Gemeente Breda
Vereniging Concordia
Ministerie van Cultuur, Rekreatie en Maatschappelijk Werk
Drankengroothandel Delta-Breda B.V.
Frumau Lederwaren Breda
Comité Uitgaanscentrum Havermarkt Breda
Lips Autotron Drunen
Mille Fleurs Breda
Janus van Nispen Breda
Huisorkesten van de Roaring Twenties Club Breda
Kapsalon Schümacher Oosterhout
Stoof Mammoet B.V. Breda
Televisie en Radio Omroepstichting T.R.O.S.
Turfschip Breda
V.V.V. Breda

THE BLUE ROSELAND ORCHESTRA

ZATER
DAG 29 MEI

Claus Jacobi en de beide andere saxofonisten, Engelhardt Schatz en Christoph Naumann d'Alnoncourt zijn de enig overgeblevenen van de tien studenten van de universiteit van Göttingen, die in 1968 het orkest hebben opgericht. Zowel Schatz als de huidige leider, banjoist/gitarist Rainer Knobloch, zijn van mening dat Claus Jacobi de eer toekomt het orkest op het hoge niveau te hebben gebracht waardoor het thans het ene succes op het andere stapelt. Hun repertoire bestaat uit de oude nummers van legendarische orkesten als King Oliver, Fletcher Henderson, McKinney's Cotton Pickers, Ellington, Whitman. Jacobi heeft met eindeloos geduld de arrangementen uit de oude plaatopnamen gepeurd en genoteerd en er alleen wat aan veranderd als bleek dat ze te moeilijk waren; ook heeft hij nieuwe stukken in de geest van de oude gearrangeerd.

In 1972 werd het orkest met twee man uitgebreid, waardoor de meer verfijnde arrangementen, zoals die van Don Redman, ook konden worden uitgevoerd. Zoals het over het algemeen studenten vergaat, uiteindelijk raken ze afgestudeerd en verdwijnen. En hoe hou je dan nog een orkest bij elkaar? Maar ze hadden geluk, de eveneens met opheffing bedreigde 'Wolverine Brass Band' brengt uitkomst. Dank zij een fusie tussen de 'restanten' bleef The Blue Roseland Orchestra overeind.

In talloze Duitse jazzclubs is het orkest graag gezien en gehoord. In oktober 1973 nam het deel aan de 9e Europese Hot Jazz Meeting in Frankfurt en in december van dat jaar werd hun eerste LP opgenomen. Na een serie succesvolle optredens in januari 1974 in Polen met als hoogtepunt hun deelname aan het Warschau Jazz Festival, volgde in maart hun eerste live radio-uitzending voor de N.D.R. Vermeldenswaard zijn ook het concert met Turk Murphy a.h. Frisco Jazzband in december '74 en een tv-programma voor Sender Freies Berlin in februari '75.

In de eerste maanden van datzelfde jaar maakte The Blue Roseland Orchestra een tournee door Engeland en trad voor uitverkochte zalen op in o.a. de '100 club' in

Londen's Oxford Street. Toen kwam Breda aan de beurt met in maar een optreden in de Beurs-Modern en in mei in het kader van de kroegentocht tijdens het vijfde festival, in hetzelfde etablissement, voor een laaiend enthousiast publiek. Wij mogen ons gelukkig prijzen dat dit authentiek oud spelende orkest ook op het Festival 1976 weer te beluisteren is.

In 1975 kwam ook hun tweede LP uit, onder de titel 'Variety'. Hun eerste plaat wordt evenwel door kenners als de betere beschouwd.

NEW BLACK EAGLE JAZZ BAND

Een New Orleans revival-band bij uitstek is de Amerikaanse 'New Black Eagle Jazz Band'. Weinig andere bands hebben zó goed begrepen waar het in de 'classic jazz' om gaat, weinig andere spelen met zo'n intuïtief gevoel voor stijl, zo'n overrompelende vitaliteit en zulk een expressie.

De band werd in 1971 opgericht en heeft vooral de laatste jaren veel succes weten te oogsten in diverse grote steden in de V.S. Tot dusver deed de 'New Black Eagle Jazz Band' in ons land alleen nog maar van zich spreken door een aantal LP's, die in jazzkringen met veel enthousiasme werden ontvangen. Het optreden in Breda op 29 mei 1976 wordt een Europese primeur, die stellig één der hoogpunten van het festival belooft te worden.

De bezetting is: Tony Pringle, leider en cornet; Stan McDonald, clarinet en sopraansax; Stan Vincent, trombone; Eli Newberger, tuba; Bob Pilsbury, piano; Pete Bullis, banjo; Cees Hans Pameijer, drums. Alle musici zijn amateurs, doch dan wel van professioneel niveau. Zij hebben zeer verschillende beroepen. Drummer Dr. C.H. Pameijer, Nederlander van geboorte, studeerde in Utrecht en was daar in jazzkringen al bekend. Thans is hij lector in de tandheelkundige diagnostiek aan de universiteit van Boston.

In hun collectieve improvisaties weten de drie blazers van de melodiegroep hun melodische lijnen tot een boeiend en geladen, doch altijd transparant samenspel te

**ZATER
DAG 29 MEI**

Bastable (banjo), Ken Ames (bas) en Malcolm Murphy (drums). Ken Colyer treedt thans op als gast trompettist en als zodanig heeft hij menig jazz festijn in o.a. Nederland, België en Duitsland met zijn indringende aanwezigheid opgeluisterd. Ken Colyer is één van de grote baanbrekers van de New Orleans jazz. Hij heeft nooit enige commerciële concessie willen doen, doch is steeds onverzettelijk doorgegaan met de New Orleans Jazz te propageren zoals hij die aanvoelde. Gezien de belangstelling die er thans (1976) bestaat voor de New Orleans Jazz kan men stellen, dat de strijd van Ken Colyer zeker geslaagd is te noemen. Wanneer ik mij beperk tot het programma van het Zesde Jazzfestival van de 'hottest place in the south' dan is het zonneklaar, dat de New Orleans Jazz thans goed aan zijn trekken komt in Breda en terecht. Daarvoor alleen al verdient Ken Colyer de dank van iedereen, die de New Orleans Jazz een warm hart toedraagt.

NOVY TRADITIONAL BAND

Novy Traditional Jazzband is een uit Bratislava afkomstige band en bestaat uit zes doorgewinterde oude stijl jazz rotten. De band behoort tot één van de Europese toporksten op het gebied van de oude stijl jazz. De bezetting bestaat uit: klarinet, trombone, trompet, banjo, slagwerk en gitaar. De band vormt (zoals de meeste bands uit de Oostblok landen) een harmonisch muzikaal geheel. Ook solistisch staan zij hun mannetje, wat zij u ongetwijfeld zullen bewijzen op dit nachtconcert.

BILL COLEMAN

William Johnson Coleman werd geboren op 8-4-1904 in Paris (Kentucky). Als aankomend jazztalent kwam hij uiteraard in New York terecht, waar hij de fijne kneepjes van het vak leerde bij de beroemde bands van Cecil

**ZATER
DAG 29 MEI**

Scott, Charly Johnson en Louis Russel. Zijn muzikale top bereikte hij in de dertiger jaren. Na een geslaagde Europese tournee met Lucky Millinder in 1933, reisde hij de halve wereld rond en speelde o.a. op de bruiloftreceptie van de Sjah van Perzië en op die van de zuster van ex-koning Farouk van Egypte. Tussendoor speelde hij met de orkesten van o.a. Noble Sissle en Benny Carter en maakte prima plaatopnamen met Fats Waller en Dicky Wells. Na de oorlog werkte hij in Amerika met John Kirby, Sy Oliver, Buck Clayton en nam ook deel aan enige trips van de Basie Band, waarbij hij in 1961 Europa bezocht. Tussen de bedrijven door was hij steeds in Frankrijk te vinden, zijn tweede vaderland. Sinds 1954 heeft hij zich in Parijs gevestigd. Hij werkt er regelmatig mee aan radio- en t.v.-programma's en hij heeft ook al 2 films op zijn naam staan.

CHARQUET & CO

Het Franse orkest 'Charquet et Co' kan gerekend worden tot de top van de Europese oude stijl. Zij spelen een stijl die gebaseerd is op de muziek van de orkesten aan het eind van de 20-er jaren. Hoewel hun muziek in het algemeen als 'zwart' aangemerkt kan worden, zijn er toch ook 'blanke' stukken in hun repertoire opgenomen. Het belangrijkste bij dit orkest is het feit dat zij nergens de oude orkesten imiteren of arrangementen kopieëren. Hun arrangementen zijn allemaal 'made by Charquet et Co'. En door de perfecte uitvoering krijgt het orkest zijn eigen specifieke sound. Nergens wordt gebruik gemaakt van goedkope of commerciële effecten. Ondanks het ontbreken van een drummer is er een goed evenwicht gevonden tussen de ritmesectie en de 5 man sterke blazersgroep. Een blazersgroep overigens, die bestaat uit geweldige solisten, waarvan in het bijzonder genoemd mogen worden de cornettist en leider Jean Pierre Morel en tenorsaxofonist Michel Bescont (laatstgenoemde opvallend goed bij de Irakli Jazzband, op het Festival van 1974). Charquet et Co. De eerste maal op het Bredase Festival, hopelijk niet de laatste.

